

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Pavla Freiberta a soudkyň JUDr. Heleny Karetové a Mgr. Alice Žáčkové v exekuční věci

oprávněného: **hlavní město Praha**, IČO: 000 64 581
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město
zastoupené advokátem JUDr. Jiřím Brožem, CSc.
sídlem Dykova 1158/17, 101 00 Praha 10 – Vinohrady

proti

povinným: 1. **Jitka Poláčková**, narozená 26. 6. 1973
bytem Opálová 353/14, 154 00 Praha-Slivenec
2. **Pavel Poláček**, narozený 20. 3. 1970, IČO: 636 45 785
bytem náměstí 14. října 1381/4, 150 00 Praha 5 – Smíchov

pro 162 884 Kč s příslušenstvím, k odvolání 1. povinné proti usnesení soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičky, Exekutorský úřad Praha Čeb, ze dne 18. února 2026, č. j. 176 EX 06045/14-252,

takto:

Odvolací řízení **se zastavuje**.

Odůvodnění:

1. Shora označeným usnesením soudní exekutor zamítl návrh 1. povinné na zastavení exekuce ze dne 5. 1. 2026.
2. Rozhodl tak o návrhu 1. povinné, jímž se tato domáhala zastavení exekuce podle ustanovení § 55 odst. 7 e. ř. Soudní exekutor konstatoval, že podmínky pro postup podle citovaného zákonného ustanovení nebyly splněny, neboť jednak oprávněný složil zálohu na další vedení exekuce dle ustanovení 55 odst. 8 e. ř., a to dne 9. 10. 2023; lhůta podle ustanovení § 55 odst. 7 e. ř. je proto prodloužena o další 3 roky (odst. 11 cit. ust.). Nadto došlo v dané exekuci k částečnému vymožení pohledávky, a to naposledy k 8. 10. 2024. Takto rozhodl poté, co nejprve návrh povinné předložil k rozhodnutí exekučnímu soudu (Obvodnímu soudu pro Prahu 5), který mu jej však vrátil bez věcného vyřízení s tím, že k rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce podle ustanovení § 55 odst. 7 e. ř. je – i v případě nevyhovujícího rozhodnutí – příslušný soudní exekutor.
3. Proti tomuto usnesení podala 1. povinná včasné a přípustné odvolání s tím, že není možné, aby bylo na tuto exekuci částečně hrazeno, neboť jsou proti ní vedeny celkem 2 exekuce, z nichž dřívější (sp. zn. 176 EX 00155/13, vedena u téhož soudního exekutora) dosud nebyla uhrazena (dluh byl soudním exekutorem vyčíslen na 286 001,40 Kč). Odvolatelka proto navrhla, aby věc byla postoupena k vyřízení místně příslušnému exekučnímu soudu.
4. Oprávněný se k odvolání nevyjádřil, povinná již dříve vyjádřila svůj nesouhlas se zastavením exekuce (podáním datovaným dne 2. 2. 2026).
5. Odvolací soud pak konstatuje, že z předložené dokumentace soudního exekutora mimo jiné plyne také to, že soudní exekutor vydal dne 10. 3. 2026 usnesení č. j. 176 EX 06045/14-256, jímž napadené usnesení zrušil, a to s odkazem na ustanovení § 55 odst. 2 e. ř.
6. Věc pak byla předložena nejprve exekučnímu soudu (Obvodnímu soudu pro Prahu 5), který nicméně spis vrátil soudnímu exekutorovi bez věcného vyřízení s tím, že tu nejde o situaci předpokládanou ustanovením § 55 odst. 2 e. ř. (odmítnutí návrhu na zastavení

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Johanesová

exekuce soudním exekutorem), podané odvolání je proto třeba předložit k vyřízení odvolacímu soudu.

7. Podle ustanovení § 104 odst. 1 o. s. ř., jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví.
8. Esenciální podmínkou řízení je v případě odvolacího řízení též existence napadeného rozhodnutí. Pokud tu rozhodnutí, jež by bylo možno k odvolání účastníka přezkoumat, chybí, ať už úplně, nebo bylo odvoláním dotčené rozhodnutí v mezidobí odklizeno jiným způsobem, schází tu předmět odvolacího řízení. Tato překážka není odstranitelná.
9. Odvolací soud na tomto místě konstatuje, že právě popsaná situace nastala i v této věci, neboť soudní exekutor sám napadené usnesení zrušil. Ačkoli rušící usnesení je odůvodněno odkazem na ustanovení § 55 odst. 2 e. ř. a odvolací soud se shoduje s exekučním soudem v tom směru, že pro tento konkrétní postup tu nebyly podmínky, nelze než z něj i tak vycházet, neboť toto rušící usnesení nebylo žádnou z oprávněných osob napadeno odvoláním. Bez toho, aby některá z oprávněných osob využila dostupný opravný prostředek, nelze případné pochybení soudního exekutora napravit. Za tohoto stavu věci je proto citovaným rušícím usnesením – bez ohledu na jeho správnost – vázán i odvolací soud (§ 159a odst. 1, 4 o. s. ř.).
10. Odvolacímu soudu proto nezbylo nic jiného, než odvolací řízení podle ustanovení § 104 odst. 1 ve spojení s § 211 o. s. ř. zastavit. O nákladech odvolacího řízení nebylo rozhodováno, neboť exekuce jako taková dosud skončena nebyla; náklady tohoto nynějšího odvolacího řízení pak budou tvořit součást celkových nákladů exekuce, o nichž bude rozhodnuto v příkazu k úhradě nákladů exekuce, případně jiném rozhodnutí, jímž bude exekuce skončena.
11. Závěrem odvolací soud dodává, že se shoduje s exekučním soudem v tom směru, že k rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce podle ustanovení § 55 odst. 7 e. ř. je vskutku příslušný soudní exekutor (a to jak v případě kladného, tak i záporného rozhodnutí); návrh se proto v případě nesouhlasu oprávněného nepředkládá k rozhodnutí exekučnímu soudu podle odst. 3 cit. ust. V nynější procesní situaci tak bude nezbytné, aby – pokud 1. povinná na svém návrhu i nadále setrvá – o něm soudní exekutor znovu věcně rozhodl (a to podle stavu věci, který tu bude ke dni tohoto nového rozhodnutí – srov. § 154 odst. 1 ve spojení s § 167 odst. 2 o. s. ř. a § 52 odst. 1 e. ř.); přitom zohlední jak případné uplynutí 3letého prodloužení doby vedení exekuce (v daném případě byla složením zálohy o 3 roky prodloužena lhůta 1 roku podle Čl. IV. bodu 11 zákona č. 286/2021 Sb., počítaná od účinnosti tohoto zákona, neboť doložka provedení exekuce nastala ke dni 2. 1. 2015; 6letá doba bezvýsledného vedení exekuce pak mohla uplynout nejdříve právě až k 1. 1. 2023), tak rovněž námitku 1. povinné, že exekutorem zmiňované vymožené dílčí plnění se vztahovalo v plném rozsahu k jiné (dřívější) exekuci. V případě, že bude toto nové rozhodnutí soudního exekutora opět napadeno odvoláním, soudní exekutor je nezruší (nejde-li o odmítnutí návrhu, pak na takovou situaci nedopadá ustanovení § 55 odst. 2 e. ř.), nýbrž věc opět předloží k rozhodnutí odvolacímu soudu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. e/ o. s. ř.).

Praha 14. května 2026

Mgr. Pavel Freibert v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Johanesová